

Cehennem de olsa beka isterim!

Ahmet Battal: “Cehennem de olsa beka isterim’ diyen nefis midir, kalp midir?”

Nefse sorarsanız nefis cehennem istemediği gibi, bekayı da ahirette değil, dünyada ister. Nefis öyle uzun boylu ahiret hesaplarına pek fazla girmiyor!
Aslında ahiret nimetleri nefsin çok daha fazla hoşlanacağı cinsten nimetler!

Nefis bunu orada muhakkak görüp teslim edecektir.
Ama imtihandan ve hesaptan geçip cennete ulaşınca bunu görecekler!
Nefsin hoşuna gitmeyen ve şimdilik başını fena halde ağrıtan şey ise, içinde bulunmak zorunda kaldığı imtihan ve mahkeme-i kübradaki hesaptır!

Nefis bu dünyada imtihanda olduğunu kabul etmek istemiyor.
Elindeki avucundaki kırık dökük zevklerden hesap vermek de istemiyor!
Bu bakımdan nefis hesabını, kitabını dünyaya göre yapıyor!
Bu sebeple nefis acil zevkler ve hesaplar peşinde koşuyor!
Dolayısıyla şimdilik cenneti de, cehennemi de kendisine uzak görüyor!

Nefsin bu huysuzluğunu, bu çokbilmişliğini ve bu sözdinlemezliğini Bedüzzaman Hazretleri şöyle ifade ediyor: “His ve heves ise kördür, akıbeti görmez; bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzete tercih eder; bir dakika intikam lezzeti ile katleder, seksen bin saat hapis elemelerini çeker; ve bir saat sefâhet keyfiyle, bir namus meselesinde, binler gün hem hapsin, hem düşmanın endişesinden sıkıntılarla ömrünün saadeti mahvolur.”¹

Oysa insan ruhu, yani fitratı, yani vicdanı, yani kalbi bekaya âşıktır!
Hem, dünyadaki değil; ahiretteki bekaya âşıktır.

Dünyaya ise, talip deđildir.

—Aslında bekada nefsin de çok menfaatleri olduğu bir vakıadır! Fakat nefiste “zalım ve cehul” sıfatı hakim olduğundan 2; nefis cehaleti başına geçiriyor ve kendine zulmediyor.-

Nefis ahiretteki bekayı düşünemiyor, ebediyet için bir hazırlık yapamıyor, ebediyeti uykularını kaçırmaya değer bulmuyor!

Nefis şu anı düşünüyor!

Bu sebeple, bekaya müştak olan nefis değil; kalptir!

Nitekim Bediüzzaman'a göre, "İnsanın fitratında bekaya karşı gayet şiddetli bir aşk var.... İnsan bekaya âşıktır" 3 "İnsanın kalbi ve şuuru bütün kuvvetiyle beka istiyor."

4

Keza Bediüzzaman diyor ki: "Kim kendi uyanık vicdanını dinlerse, "Ebed, ebed!" sesini işitecektir. Bütün kâinat o vicdana verilse, ebede karşı olan ihtiyacının yerini dolduramaz. Demek, o vicdan, o ebed için mahlûktur." 5

Kalp esasen Allah'a müştaktır. Bediüzzaman, yolunu şaşdırmamak, yani nefse uymamak kaydıyla kalbin beka yoluyla esasen Allah'a âşık olduğunu şöyle dile getiriyor: "Bendeki aşk-ı beka, bendeki bekaya değil, belki sebepsiz ve bizzat mahub olan kemâl-i mutlak sahibi Zât-ı Zülkemâlin ve Zülcemâlin bir isminin bir cilvesinin mâhiyetimde bir gölgesi bulunduğundan, fitratımda o Kâmil-i Mutlakın varlığına ve kemâline ve bekasına müteveccih olan muhabbet-i fitriye, gaflet yüzünden yolunu şaşdırmış, gölgeye yapışmış, aynanın bekasına âşık olmuştu." 6 Ve nihayet Bediüzzaman, şu aşkın neticeye ulaşır: "Benim mahiyetim hem baki, hem sermedi bir ismin gölgesi olur; daha ölmez!" 7

Cehenneme gelince... Allah'a müştak insan kalbi artık ne cenneti hedef-i maksat yapıyor; ne cehennemden korkuyor!

Safi ve halis Allah korkusu ona yetiyor.

Meselâ bir Ebu Bekiri's-Sıddık (ra), ehl-i iman namına cehenneme girmeyi göze alabiliyor. Bir Bediüzzaman, Kur'ân'ımızın yeryüzünde cemaatsiz kalmaması ve milletimizin imanını selâmette görmek şartıyla cehennemde alevleri içinde yanmayı göze alabiliyor!8

Şuâlarda ve Asa-yı Musa'da Bediüzzaman'ın bahse konu olan şu ifadesi insan kalbinin ve kalbi besleyen hayal kuvvetinin bir derin arzusu olsa gerektir:

"Bir zaman, küçüklüğümde, hayalimden sordum: 'Sana bir milyon sene ömür ve dünya saltanatı verilmesini, fakat sonra ademe ve hiçliğe düşmesini mi istersin? Yoksa, bâki fakat âdi ve meşakkatli bir vücudu mu istersin?' dedim. Baktım, ikincisini arzularıp birincisinden 'Ah!' çekti. 'Cehennem de olsa beka isterim' dedi." 9

Nihayet, hemen ardından Bediüzzaman, insan mahiyetinin ebediyetle şiddetle alâkadar olduğunu teyid ediyor. "İşte, madem mahiyet-i insaniyenin bir hizmetkârı olan kuvve-i hayaliyeyi bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor; elbette gayet cami mahiyet-i insaniye, ebediyetle fitraten alâkadardır."

Burada, ebediyetle fitraten alâkadar olduğu ifade edilen kuvve-i hayaliye, kalbe bağlı bir kuvvettir. Bu kuvveti nefsin de kullandığı bir vakıadır. Fakat nefis bu kuvveyi

dünya lezzetleri için kullanıyor. Kalp ise, cehennem de olsa ahiretteki beka için kullanıyor!

Dipnotlar:

- 1- Sözler, s. 135.
- 2- Ahzab Sûresi: 72.
- 3- Lem'alar (yeni tanzim), s. 35.
- 4- Lem'alar (yeni tanzim), s. 984.
- 5- Sözler (yeni tanzim), s. 849.
- 6- Şuâlar (yeni tanzim), s. 100.
- 7- Şuâlar (yeni tanzim), s. 101.
- 8- Tarihçe-i Hayat, s. 544.
- 9- Asa-yı Musa, s. 37; Şuâlar, s. 201.